

ПОСЛАНИЦА
РИМЉАНИМА
КОЈУ ЈЕ НАПИСАО
АПОСТОЛ ПАВЛЕ

ПОСЛАНИЦА
РИМЉАНИМА
КОЈУ ЈЕ НАПИСАО
АПОСТОЛ ПАВЛЕ

Београд
2024.

Поздрав

Павле,
 слуга Христа Исуса, који је позван за апостола и
 одвојен за службу Божијег еванђеља,
 које је Бог преко својих пророка унапред обећао
 у Светом Писму,
 о своме Сину, Давидовом потомку по телу,
 постављеним Сином Божијим по Духу Светости
 у сили васкрсења из мртвих;
 о Исусу Христу, Господу нашем, по коме смо
 примили милост и апостолство
 да у славу његовог Имена
 доводимо у послушност вере све незнабошце,
 међу којима сте и ви позвани да припадате Исусу
 Христу:
 свима вама у Риму, који сте од Бога вољени
 и позвани да будете свети:
 милост вам и мир од Бога, нашег Оца, и Господа
 Исуса Христа!

*Павлова
 чежња*

Пре свега, захваљујем се своме Богу - кроз Ису-
 са Христа - за све вас, јер се о вашој вери говори
 по читавом свету. Бог - коме здушно служим у
 ширењу еванђеља његовог Сина - сведок ми је
 да вас непрестано спомињем у својим молитва-
 ма и увек се молим да се и мени, у складу с Бо-
 жијом вољом, коначно укаже прилика да дођем
 код вас. Јер, чезнем да вас видим и да вам доне-
 сем неки духовни дар да се оснажите; заправо,
 да се међусобно охрабriamo заједничком вером:

вашом и мојом. Видите, не бих хтео да не зна-те да сам често намеравао да дођем код вас, да и међу вама уберем који плод као и међу другим народима, али сам до сада увек био спречен у томе. Дужан сам и Грцима и незнабожачким на-родима, и мудрима и неразумнима, и зато сам спреман да и вама у Риму објавим еванђеље!

Снаја и
суштина
еванђеља

Наиме, ја се не стидим еванђеља, јер је оно **сила Божија за спасење свакоме ко верује** - како прво Јеврејину исто тако и Грку! Јер, **праведност Божија је откривена у еванђељу**, и то: **из вере у веру**, баш као што је и писано:

Праведник ће живети од вере.

Божији
јнев над не-
знабожачким
народима

Са неба се открива Божији гнев против сваке без-божности и неправедности људског рода, против оних који својом злобом сузбијају истину. Јер, они знају о Богу оно што се о Богу може сазнати - то им је очигледно, јер је Бог учинио да то буде очигледно. Још од стварања света, његова веч-на сила и божанска природа - ма колико то биле његове невидљиве особине - могле су се разумети и сагледати у ономе што је створено. Дакле, људи немају изговора!

Иако су упознали Бога, нису га као Бога прослави-ли и захвалили му, него су им мисли постале праз-не, а безосећајно срце им се помрачило. Правећи се да су мудри, постали су луди: славу бесмртног

Бога су заменили сликом и ликом смртног људског бића, птица, четвороножаца и гмизаваца.

Зато их је Бог, у пожудама њихових срца, препустио нечистоти, да међусобно обешчашћују своја тела. Они су Божију истину заменили лажју, па су славили и служили створењу, а не Створитељу, који је благословен довека! Амин! Због тога их је Бог препустио њиховим срамним страстима. Њихове жене су природне полне односе замениле неприродним. Исто тако су и мушкарци напустили природни однос са женом и изгарали су у пожуди један за другим. Мушкарци су с мушкарцима чинили срамна дела и тако су на себе навукли заслужену казну за своју застрањеност.

Пошто нису сматрали да је вредно бити привржен спознаји Бога, Бог их је препустио њиховом изопаченом уму, да раде оно што не треба да се ради. Они су пуни сваке неправедности, покварености, похлепе, злобе, зависти, убиства, свађе, преваре, злонамерности; они су оговарачи, клеветници, богомрсци, дрзници; они су охоли и разметљиви; смишљају зло, нису покорни родитељима, нису разборити, нису поуздани; безосећајни су и немилосрдни... Упркос томе што знају за праведну Божију одредбу да они који то чине заслужују смрт, они не само да то чине, него и одобравају другима који то чине.

*Божији њев
над Јеврејима*

Стога немаш изговора, човече који судиш, ма ко да си. Јер, самим тим што неком другом судиш,

самоме себи пресуђујеш, пошто ти чиниш то исто. А ми добро знамо да је Божија осуда оних који то чине заснована на истини.

2

Човече - ти који судиш онима који то чине а чиниш то исто - зар мислиш да ћеш тиме измаћи Божијем суду? Или си можда потценио богатство његове доброте, стрпљења и дуготрпљења, не схватајући да те Божија доброта води обраћењу?

3

4

Међутим, својом тврдоглавошћу и окорелошћу срца, ти само нагомилаваш на себе гнев за Дан гнева, када ће наступити Божији праведни суд, у коме ће Бог свакоме узвратити према његовим делима: онима који истрајно чине добро тражећи славу, част [*и њихове вредности*] - даће вечни живот; а онима који пркосе и не покоравају се истини, него се покоравају неправди - њима ће дати гнев и срџбу. Мука и невоља на душу сваког људског бића које чини зло, како прво Јеврејину, исто тако и Грку; а слава, част и мир свакоме који чини добро, како прво Јеврејину, исто тако и Грку. Јер, Бог не гледа ко је ко.

5

6

7

8

9

10

11

Закон не
сјасаваш
сам њо
себи

Сви који су без Закона грешили, без Закона ће и пропасти. А онима који су под Законом грешили, по Закону ће и бити суђено. Јер, пред Богом нису праведни они који само слушају Закон, него ће пред њим бити оправдани они који Закон извршавају.

12

13

Наиме, када народи, који немају Закон, по природи извршавају Закон, онда су они сами себи закон иако немају Закон, зато што показују да им је у срцу записано оно што Закон тражи (о чему сведочи и њихова савест и њихове мисли којима просуђују властите оптужбе и одбране).

Све ће се ово разрешити тога дана, када ће Бог - преко Исуса Христа - судити људским тајнама (што је у складу с еванђељем које проповедам).

*И Јевреји и
незнабожачки
народи имају
исти моралне
изазове*

А сада, ти - ако себе називаш Јеврејином који се ослања на Закон и хвали се Богом, ако мислиш да знаш Божију вољу, јер примајући поуке из Закона просуђујеш боље; и ако си убеђен да си вођа слепима, светлост онима који су у тами, учитељ неразумних, васпитач слабих и онај који у Закону има своје оличење знања и истине - онда ти, који учиш друге, зашто себе не поучиш? Ти, који проповедаш против крађе - крадеш! Ти, који говориш да се не чини прељуба - чиниш прељубу! Ти, који се гадиш идола - и сам пљачкаш храмове! Ти, који се хвалиш Законом, кршиш Закон и не поштујеш Бога - као што је написано:

Због вас се међу незнабошцима ружи Божије име.

*Обрезање
не сјасава
само њо себи*

Обрезање важи ако извршаваш Закон. Али, ако кршиш Закон, онда је твоје обрезање постало необрезање. У том смислу, ако се необрезани придржава одредби Закона, зар се његово необ-

резање онда неће сматрати обрезањем? Тако ће
они, који нису телесно обрезани, али који држе
Закон, судити теби који кршиш Закон, иако имаш
и писану Реч и обрезање. Јер, није Јеврејин онај
који је то споља - нити је право обрезање споља,
на телу - него је прави Јеврејин онај који је то
изнутра, зато што је обрезање срца право обре-
зање: обрезање Духом, а не словом. Овакав човек
не добија похвалу од људи, него од Бога.

Божија
обећања
не
сјасвају
сама ѿ
себи

Онда, која је предност Јевреја? Или, каква је корист
од обрезања? Велика, у сваком смислу. Прво, по-
верена им је жива реч Божија. Да, али шта ако су
неки од њих били неверни? Да ли ће њихова невер-
ност обеснажити Божију верност? Никако! Него,
нека Бог буде истинит, а сваки човек лажов, као
што је писано:

*Да будеш ојравдан својим исказом
и ѿбедиш када ти буду судили.*

Али, ако наша неправедност служи само томе да
потврди Божију праведност, шта бисмо на то рек-
ли? Да је Бог неправедан када искаљује свој гнев на
нас (само људски говорим)? Никако! Како би онда
Бог могао да суди свету? Ипак, ако је због моје
лажљивости истинитост Божија још очигледнија
на његову славу, зашто ми се и даље суди као греш-
нику? И зашто да не „чинимо зло да би дошло
добро”, као што нас неки оговарају и тврде да тако
говоримо? Њихова осуда би онда била оправдана!

3

1
2
3
4

5
6
7
8

Сви смо їрешни	Онда, шта? Да ли смо у предности? Никако, јер смо овде показали да су под грехом сви - и Јев- реји и Грци - баш као што је писано:	9 10
	<i>Нема ниједноїа їраведноїа, нема разумноїа, нема никоїа ко Боїа їражи.</i>	11
	<i>Сви су засїранили и сви су заједно їосїтали бескорисни.</i>	12
	<i>Нема никоїа ко чини добро - нема ниједноїа! Грла су им као оїтворени їродови; ласкавим језицима їлейїу їреваре. Усне су им їуне змијскої оїрова, а усїа їрейуна їорчине и їсовки. Њихове ноїе журе да їролију крв; їуїїевима којима они їрођу, осїају рушевине и беда. Они не їознају їуїї мира. Сїрах од Боїа немају їред своїм очима.</i>	13 14 15 16 17 18
	Сада знамо да, шта год да Закон каже, то говори онима који су под Законом, тако да свачија уста зађуте, и да се види да је цео свет крив пред Богом. Зато се нико неће оправдати пред Богом делима Закона, јер посредством Закона долази само јасно спознање греха.	19 20
Оїправдање вером	Али, сада је, одвојено од Закона, објављена Божија праведност - она о којој сведочи и Закон и Проро- ци - а то је Божија праведност кроз веру у Исуса Христа , и она је за све који верују! Нема ту разли- ке; јер, сви су згрешили и лишени су славе Божије,	21 22 23

али су **бесплатно оправдани његовом милошћу** 24
на основу откупа у Христу Исусу. Њега је Бог 25
 јавно приказао као **жртву за помирење кроз**
веру у његову крв. Овим је показао своју пра-
 ведност, јер, у својој стрпљивости, он је пуштао
 некажњене оне који су раније чинили грехе; а све
 ово зато да би и у садашње време показао да је 26
 праведан и да **оправдава онога ко верује у Исуса.**

Дакле, где је овде хвалисање? Искључено је! По ком 27
 основу? По закону дела? Не, него **по закону вере;**
 јер ми сматрамо да је човек **оправдан вером,** неза- 28
 зависно од вршења дела које прописује Закон. Или 29
 је Бог само Бог Јеврејима? Зар он није Бог и другим
 народима? Да, јесте, он је Бог и другим народима.
 Јер, Бог је један и он ће и обрешане **оправдати на** 30
основу вере, и необрешане такође, кроз **исту ову**
веру. Да ли ми тако овом вером одбацујемо За- 31
 кон? Никако! Напротив, ми Закон подржавамо.

4

Авраам је
 оїправдан
 вером

Шта да кажемо, шта је Авраам, наш праотац по 1
 телу, открио на ову тему? Заправо, да је Авраам 2
 био оправдан на основу својих дела, онда би се и
 имао с чиме дичити - али не и пред Богом. Јер, 3
 шта Писмо каже?

*Авраам је ѿверовао Боїу
 и ѿо му се урачунало у ѿраведностї!*

Раднику његова плата није дар, него оно што му 4
 дужно припада. А ономе који нема дела, али се 5

поуздаје у Онога који оправдава безбожника, његова вера му се рачуна у праведност. Исто тако и Давид говори о томе како је благословен онај коме Бог рачуна праведност без дела: 6

*Благо онима чији су њресџуи ојрошџени
и џреси џокривени.* 7

Благо човеку коме Госџод не рачуна џрех. 8

Да ли је овај благослов само за обрезане, или је он и за необрезане? Јер, рекли смо да је Аврааму његова **вера била урачуната у праведност**. А када му је она то била урачуната? Док је био обрезан или док је био необрезан? Не док је био обрезан - него док је био необрезан! А знак обрезања је [накладно] примио као печат **праведности коју је стекао вером** док је био необрезан. Тако је он отац свих оних који верују - а нису обрезани - да се и њима [њихова вера] урачуна у праведност. Он је и отац обрезаних, свих оних који нису само [џелесно] обрезани него и иду оним стопама вере коју је наш отац Авраам имао док је још био необрезан. 12

Јер, обећање које је дато Аврааму, или његовим потомцима, да ће он бити наследник света, није њему дато на основу Закона, него на основу **праведности која долази од вере**. Ако су наследници они који живе по Закону, онда вера не вреди и обећања су празна. Јер, Закон изазива гнев; и где нема Закона - нема ни прекршаја. 13 14 15

Из тог разлога, све зависи од **вере**, како би
обећање било **засновано на милости** и стога било
загарантовано свим Авраамовим потомцима;
значи, не само онима који живе по Закону, него
и онима који живе по Авраамовој [изворној] вери.
Он је свима нама отац, као што је и писано:

Учинио сам ње оцем многих народа;

отац - пред Оним коме је лично поверовао; пред
Богом који оживљава мртве и који дозива у по-
стојање оно што не постоји!

Аврамова и
аушенијична
хришћанска
вера

Авраам је имао наду упркос незнању и поверовао је
да ће постати „*отца многих народа*” чим је чуо шта
му је обећано: „Толико ће бити твоје потомство!”
Није клонуо вером иако је био свестан свог већ
обамрлог тела (имао је близу сто година!) и умрт-
вљења Сарине материце. И није са неверицом
гледао на Божије обећање, него се оснажио вером,
дао славу Богу и био потпуно уверен да је Богу
могуће учинити оно што је обећао [*да ће учинити*].
И зато му се то

урачунало у његову праведност!

Али, ово „урачунало” није записано само ради
њег, него и ради нас којима ће се урачунавати
то што верујемо у Онога који је из мртвих васкр-
сао нашег Господа Исуса, који је предат за наше
грехе и који је васкрснут ради нашег оправдања!

*Оправдање
вером
даје мир и
радосћ*

Пошто смо **оправдани вером, имамо мир с Богом** кроз нашега Господа Исуса Христа. Кроз њега смо, **вером**, добили слободни приступ овој милости у којој живимо, и хвалимо се надом нашега удела у Божијој слави. И не само то; него се ми хвалимо и у нашим тешкоћама, јер знамо да тешкоће доносе истрајност, истрајност прекаљеност, а прекаљеност наду - а нада нас неће разочарати! Заправо, Божија љубав је већ изливена у наша срца кроз Светога Духа, који нам је дат!

Наиме, док смо ми још били беспомоћни - у прави Божији час - Христ је умро за нас безбожнике. (Једва да би неко умро за праведника; можда би се за доброг човека неко и усудио умрети). **Овако Бог доказује своју љубав према нама, тако што је Христ умро за нас док смо још били грешници.** А сада - када смо оправдани његовом крвљу - кроз њега је наше спасење од Божијег гнева још сигурније! Јер, ако смо још као његови непријатељи били измирени с Богом кроз смрт његовог Сина, још ћемо више, овако измирени, бити спасени његовим животом! И не само то; него се хвалимо и Богом, кроз нашег Господа Исуса Христа, кроз кога смо сада примили измирење с Богом.

Дакле, као што је преко једног човека грех ушао у свет - а смрт дошла преко греха - тако је смрт захватила све, јер су сви згрешили. Грех је пре доласка Закона био у свету, али се грех не рачуна тамо где

нема Закона. Међутим, смрт је владала од Адама до Мојсија чак и над онима који нису згрешили сличним прекршајем као Адам, који је слика Онога који ће доћи. 14

Али, са даром није исто као и са преступом, па зато, ако су због преступа једног човека многи умрли, колико више ће многи сигурно обилovati због Божије милости и дара милости једнога човека: Исуса Христа! Значи, са слободним даром није исто као и с последицама греха једног човека; јер због последице једног преступа дошао је суд који је донео осуду, а дар милости је дошао после многих преступа и донео је оправдање! Јер, **ако је због преступа једног човека смрт завладала посредством тог једног човека, колико ће више они - који примају изобиље милости и дар праведности - још боље владати у животу кроз овог једног човека: Исуса Христа!** 15 16 17

Дакле, као што је преступ једног човека донео осуду свима, тако је и праведно дело једног човека донело оправдање које даје живот свима. Јер, као што су непослушношћу [оно̑] једнога многи постали грешни, тако ће и послушношћу [Ово̑] једнога многи постати праведни. 18 19

Када је Закон дат, онда су обелодањени растући преступи. Али, где се умножава грех - тамо се још више умножава и Божија милост; како би 20 21

- као што је грех завладао у смрти - тако је и милост завладала праведношћу у вечном животу кроз нашег Господа Исуса Христа!

6

*Мрјиви
смо греху
а живи у
Христју*

Шта ћемо онда рећи? Да останемо у греху да се милост умножи? Никако! Како да ми и даље живимо у греху када смо умрли греху? Зар не знате да смо сви ми - који смо крштени у Христа Исуса - крштени у његову смрт? **Значи, крштењем смо заједно с њим сахрањени у смрт, како бисмо и ми живели новим животом као што је и Христ Очевом славом био васкрснут од мртвих!** Јер, када смо овако сједињени с њим у његовој смрти, бићемо сједињени и у његовом васкрсењу! Знамо да је наш стари човек распет с Христом да би се укротило наше грешно тело, да не будемо више слуге греха; јер: ко је умро - решио се греха!

Али, ако смо умрли с Христом, верујемо да ћемо и живети с њим, јер Христ, који је васкрснуо из мртвих, више не умире! Смрт више не господари над њим! Смрћу којом је он умро, умро је греху једном заувек; а животом којим он живи - живи Богу! Тако и ви: сматрајте себе мртвима греху, а живима Богу у Христу Исусу.

Дакле, нека грех не господари вашим смртним телом и не одазивајте се његовим појудама. Не дајте да удови вашег тела буду алати неправде и

греха, него дајте себе - такве оживљене од мртвих - Богу; а и своје удове дајте Богу као алате праведних дела. **Грех неће господарити над вама зато што ви нисте под Законом, него под милошћу!**

14

Ослобођени
смо за
послушност
Боју

Шта ћемо онда рећи? Да грешимо зато што нисмо под Законом него под милошћу? Никако! Зар не знате да, ако се неке предасте као послушне слуге, онда сте слуге оне коме сте покорни: било да је то грех, који води у смрт, или је то послушност [Боју], која води у праведност? Али, хвала Богу што сте се ви - иако сте били слуге греха - свим срцем покорили [Божијим] поукама којима сте поверени. Да, ослобођени сте од греха, а постали сте „робови” праведности! Ово ћу рећи онако, народски (узимајући у обзир слабост вашег тела): као што сте пре давали своје удове да робују нечистоћи, што је водило све већем безаконју, тако сада дајте своје удове да служе праведности, што води посвећењу. Док сте били робови греха, били сте „слободни” од праведности. И, какав сте плод тада доносили? Онакав каквог се сада стидите! Јер, коначни исход тога је - смрт. Међутим, сада када сте ослобођени греха и када сте постали Божије слуге, ви доносите плод који води посвећењу, а коначни исход тога је - живот вечни! Јер, **плата за грех је смрт, а дар Божије милости је вечни живот у Христу Исусу, Господу нашем!**

15

16

17

18

19

20

21

22

23

Ослобођени
смо од
Закона

Или, браћо (говорим вама који познајете Закон), зар не знате да Закон обавезује човека само док је он жив? Јер и удата жена је везана за мужа само док је он жив, али ако муж умре, онда је разрешена законских обавеза којима је била везана за мужа. Дакле, ако она оде с другим, док јој је муж жив, зваће се прељубница. Али, ако јој муж умре, слободна је од ових законских обавеза и ако се уда за другога неће бити прељубница.

1

2

3

У овом смислу, браћо моја, и ви сте посредством Христовог тела умрли Закону да бисте припали другоме: Ономе који је васкрснут из мртвих - да бисмо и ми доносили плодове Богу! Јер, када смо живели телесним начином живота, у нашем телу су деловале страсти греха - које су додатно биле подстакнуте Законом - па смо тако доносили плодове смрти. Али сада смо разрешени обавеза Закона - умрли смо ономе што нас је држало у ропству - тако да се више не покораво старом писаном слову него новом животу у Духу [Светиome].

4

5

6

Закон
нам ошкрива
власијиу
јрешиносѝ

Шта онда да кажемо? Да ли је Закон грех? Никако! Али, без посредства Закона ја не бих знао шта је грех! Јер, на пример, не бих знао шта је пожуа да Закон није рекао:

7

Не љожели!

А грех је злоупотребио ову прилику и у мени распламсао сваковрсну пожуду; а, иначе, грех је без Закона мртав. И ја сам некад живео без Закона, али када је дошла заповест, грех је оживео, а ја сам умро! Тако сам открио да је баш ова заповест, која је требало да ми донесе живот, мени донела смрт! Јер, грех је злоупотребио ову прилику да ме кроз заповест превари и убије. [А Закон?] Закон је свет и заповест је света, праведна и добра!

Онда, да ли је ово добро [од Закона] мени донело смрт? Никако! Него је грех, да би се показао као грех, кроз добро мени издејствовао смрт: да грех постане изнимно грешан кроз заповест!

Јер, знамо да је Закон духован, али сам ја телесан: продао сам се греху и у његовом сам ропству! Јер, [грујачије] не могу да схватим зашто радим то што радим: оно што желим - то не чиним, а чиним то што мрзим! Али, сада, када чиним оно што не желим, ја тиме потврђујем да је Закон добар.

Међутим, овде се не ради само о томе да то чиним ја, него да то чини грех, који станује у мени. Знам да ништа добро не станује у мени, то јест у моме телу, јер иако имам жељу да чиним добро, немам снагу да то и чиним. Тако, не чиним добро које хоћу да чиним, него чиним зло које нећу! Значи, ако чиним оно што нећу, онда нисам ја тај који то чини, него је то грех који станује у мени.

У свему томе сам открио овај закон: када год хоћу да чиним добро, зло ми је увек на дохват руке! Дакле, иако духом и душом уживам у Божијем Закону, у себи ипак препознајем друга-чији закон, онај који ратује против закона мога ума и који ме држи у ропству закона греха, који је у удовима мога тела. Јадан ти сам ја човек! Ко ће ме спасити од овог смртоносног тела? [Зайџо,] Богу хвала кроз Исуса Христа, нашега Господа!

Дакле, ја својим умом служим Божијем Закону, а својим телом закону греха.

8

Живимо ѿ
Духу Свешћом

Стога, сад нема никакве осуде онима који су у Христу Исусу! Јер, Закон Духа живота у Христу Исусу те је ослободио од закона греха и смрти! Оно што није могао учинити Закон, који је још и био ослабљен телом [*грешном људском природом*], то је учинио Бог: Он је послао свога Сина у обличју грешног тела да се обрачуна с грехом и Син је то и учинио и осудио је грех у телу да би се праведни захтеви Закона могли испунити у нама, који не живимо по телу, него по Духу! Они који живе по телу, теже за телесним стварима, а они који живе по Духу, теже за оним што припада Духу. Тежња тела је смрт, а тежња Духа је живот и мир. Зато је тежња за телесним стварима непријатељски уперена против Бога и не покорава се Божијем Закону - није ни способна за то - а тиме и они, који живе по телу, не могу угодити Богу.

	Али, ви не живите по телу, него по Духу, јер Дух Божији пребива у вама! А ако неко нема Духа Христовог, тај и није Његов. Значи, ако је Христ у вама - иако је додуше тело мртво због греха - Дух је живот због праведности! Дакле, ако у вама пребива Дух Онога који је Исуса васкрсао из мртвих, онда ће Он - који је васкрсао Исуса из мртвих - такође оживети и ваша мртва тела својим Духом, који пребива у вама!	9 10 11
	Зато, браћо и сестре, ми нисмо више дужници телу, па да живимо по телу! Јер, ако живите по телу, онда морате умрети! Али, ако Духом усмрћујете телесна дела, онда ћете живети!	12 13
По Духу Свејшом смо Деца Божија	Синови Божији су сви они које води Дух Божији! Наиме, ви нисте примили духа ропства, да опет живите у страху, него сте примили Духа усиновљења, којим [Боју] кличемо: Оче! Тата! Дух [Свејши] лично сведочи, заједно с нашим духом, да смо ми Деца Божија! А када смо деца, онда смо и наследници: наследници Божији и сунаследници Христови! Када имамо удела у његовом страдању, онда да имамо удела и у његовој слави!	14 15 16 17
	Заправо, сматрам да се муке садашњег времена чак не могу ни упоредити са будућом славом која ће нам се објавити. Јер, [свеукујно Божије] створење жарко ишчекује ово откривање синова Божијих зато што је Божија творевина потчињена ништавности - иако не својевољно, него	18 19 20

вољом Онога који је њу потчинио - у нади да
 ће и сама творевина бити ослобођена од ропства
 пропадљивости за слободу славе деце Божије!
 Знамо да свеукупно Божије створење заједно уз-
 дише и мучи се *[као у њорођајним мукама]* све до
 сада. И не само створење, него и ми сами, који
 имамо прве плодове Духа, и ми душом уздишемо
 ишчекујући пунину усиновљења и искупљења
 нашег тела. Ми се овом надом спасавамо! А
 нада која се види, није нада; јер, ко се нада да ће
 видети нешто што већ види? Али ако се надамо
 нечему чега још немамо, онда то са стрпљењем
 ишчекујемо.

Тако нам и Дух помаже у нашој слабости; јер ми
 не знамо за шта треба да се молимо, али се сам
 Дух, неизрецивим уздасима, заузима за нас! А
 Бог, који прониче срца, зна ум Духа - јер се Он по
 Божијој вољи заузима за свете *[Христове следбе-
 нике]*. Знамо да Бог све води на добро онима који
 љубе Бога и који су позвани у складу са Божијом
 сврхом. Јер, све оне које је унапред препознао,
 њих је и предодредио да буду уобличени према
 лику Његовог Сина, тако да је Он Прворођени
 међу свом браћом. А оне које је предодредио, оне
 је и позвао; а оне које је позвао, њих је и оправдао
 - а оне које је оправдао, њих је и прославио!

*Бој нас
 воли увек
 и заувек*

Шта ћемо, дакле, на то рећи? Ако је Бог на нашој
 страни, ко ће против нас? Он није поштедео ни
 свога Сина него га је предао за нас! Зар нам онда

неће и све друго с њим даровати? Ко ће подићи
 оптужницу против Божијих изабраника? Бог, који
 их оправдава? Ко их осуђује? Исус Христ, који је
 умро; и штавише, васкрснуо, и који је с десне стра-
 не Бога [Оца] и заузима се за нас? Ко ће нас раста-
 вити од Христове љубави? Невоље, страдања или
 прогонства? Глад или крајња оскудица? Опасност
 по живот или мач? Баш као што је писано:

*Ради њеде се суочавамо са смрћу
 током чијавој дана;
 сматрају нас овцама за клање.*

Али, у свему овоме, ми смо крајњи победници по-
 моћу њега који нас љуби! Потпуно сам уверен
 да нас ништа - ни смрт ни живот, ни анђели ни
 поглавари, ни садашњост ни будућност, ни силе,
 ни висине, ни дубине, ни било које биће - не може
 раставити од љубави Божије у Исусу Христу, на-
 шем Господу!

9

Божији
 наум
 сјасења
 Јевреја и
 незна-
 божаца

Истину говорим у Христу - не лажем; Дух Све-
 ти потврђује моју чисту савест - носим у свом
 срцу силну жалост и стални неспокој, до те
 мере да бих био спреман да и сам будем осуђен
 и одсечен од Христа, уколико би то било на спа-
 сење Израиљцима, моме народу и роду по телу!
 Израиљце је Бог усвојио. Од њих произилази
 слава и Савез, и примање Закона, и обављање
 богослужења, и [преношење] обећања... Њи-
 хови су и праоци, а од њих је, по телу, и Христ,

који је изнад свега и свих: Бог благословен у све векове! Амин!

Не ради се о томе да је Божија реч изневерила, него о томе да нису сви који су потекли од Израиља - Израиљ. И нису сви Авраамови потомци, самим тим, и његова деца; него [као што је њисано]:

Твоје њошомсѣво ће се рачунаѣи њо Исаку.

Значи, деца по телу нису тиме нужно и Божија деца, него се деца обећања рачунају као потомство. Јер, обећање је гласило овако:

*Када дође ѡправо време, ја ћу доћи,
и Сара ће имаѣи сина!*

А то није све, него је тако било и с Ревеком, која је зачала од једног човека: Исака, нашег претка. Али сада, док се [ови близаници] још нису ни родили и док још нису учинили ни добро ни зло - да би Божији наум избора остао на снази (да не зависи од дела него од онога који позива) - њој је речено:

Старији ће служиѣи млађему!

Старији ће служити млађему!

Јакова сам заволео, а Исава сам замрзео.

Шта онда да кажемо? Да ли је ово неправедно с Божије стране? Никако! Јер, као што је рекао Мојсију: 14
15

*Смиловаћу се коме хоћу да се смиљујем,
и саосећаћу с оним с којим хоћу да саосећам.*

Стога, не зависи од онога који жели нити од онога који се труди, него од Бога који је милостив. Јер, како је и записано [Божје речи] фараону: 16
17

*Ја сам ње очувао с одређеном сврхом,
а што је да на њеби покажем своју силу
како би се моје Име разјасило по свој земљи.*

Тако, по своме избору он има милости према једноме, а и по своме избору он отврдне своје срце према другоме. 18

Сада ћеш ми рећи: „Зашто нас Бог онда и даље окривљује? Ко се може успротивити његовој вољи?” али човече, ко си ти да се препиреш с Богом? Зар ће материјал, који се обликује, рећи ономе који га обликује: „Зашто си ме оваквим начинио”? Зар лончар нема права да од исте смесе иловаче направи једну посуду за свечану употребу, а другу за свакодневну употребу? Шта ако се Бог - иако је желео да истражи свој гнев и силу - ипак стрпљиво суздржао и није уништио посуде гнева припремљене за пропаст, да би обзнанио богатство своје славе на посудама којима је дата милост - онима које је унапред предодре- 19
20
21
22
23

дио за славу? Да, то смо ми, које је он позвао, и то не само од Јевреја него и од незнабожаца! А тако пише и у Осији:

*Својим народом ћу назвајћи народ који није мој,
и невољену ћу назвајћи вољеном!
И ѿо на истом оном месту иде им је речено:
'Нисте мој народ',
они ће бићи названи 'Синови Боја живога!'*

Исаија је разглашавао о Израиљу следеће:

*Ако Израиљској народа буде ѿолико
колико има и морској ѿеска,
и ѿак ће само Осиѿиак бићи сѿасен;
јер ускоро ће Госѿог
у ѿоѿиуносѿи исѿуниѿи
своју Реч на земљи!*

Исаија је и ово рекао:

*Ако нам Госѿог над војскама
не би оѿѿавио [ѿреживело] ѿѿѿомѿѿиво,
ѿѿѿали бисмо као Содома
и изѿледали бисмо као Гомора.*

Шта онда да кажемо? Незнабожачки народи, који нису тежили праведности, они су је остварили (дакле, ову праведност по вери); а Израил - који је тежио да оствари праведност путем закона - није успео да испуни овај закон. За-

што? Зато што нису тежили да га достигну ве-
ром, него делима! Спотакли су се о Камен сѿо-
ѿицања; као што је написано:

*Ево, ѿсѿављам на Сиону
Камен сѿоѿицања и
Сѿену саблажњавања;
а ко у њеѿа верује,
неће се ѿсѿидеѿи!*

10

Браћо [*и сесѿре*], ја срцем чезнем и молим се за
њихово спасење. Сведок сам да имају ревности
за Бога, али им она није просвећена. Наиме,
несхватајући праведност која долази од Бога, и
настојећи да успоставе своју праведност, они
се нису подредили Божијој праведности. Јер,
**Христ је завршетак Закона - за оправдање сва-
кога који верује!**

Мојсије овако пише о праведности која је засно-
вана на закону:

Човек који је остварује - живеће од ње.

Међутим, **праведност која се заснива на вери**,
ово каже: „Не говори у свом срцу: ‘Ко се може уз-
дићи на небо (у смислу, да спусти Христа)’; и ‘Ко
може отићи у Бездан (у смислу, да изведе Христа
из мртвих)’?” Шта овим заправо каже?

*Реч је веома близу њеде:
на њвојим је уснама
и у њвоме срцу!
(А њо је Реч вере коју ми обзнањујемо).*

Дакле, ако својим устима признајеш да је Исус
Господ, и ако верујеш у свом срцу да га је Бог
подигао из мртвих - онда ћеш бити спасен. Јер,
онај ко срцем верује - тај је оправдан; и онај
који то устима признаје - тај је спасен! Уоста-
лом, [Светио] Писмо каже:

Неће се њостидети нико ко верује у њеја!

Овде нема никакве разлике између Јевреја и
Грка; исти Господ је Господ свима, и једнако је
милостив свима који га призивају! Јер:

Свако ко њризове Име Госиодње диће сиасен!

Међутим, како ће људи позвати некога у кога нису
поверовали? А како ће поверовати у некога за кога
нису чули? И како ће чути ако нема некога ко ће
[Христиа] обзнањивати? А како ће га неко обзнањи-
вати ако није послан [да њо чини]? Зато и пише:

*Како су дивне ноје оних који иду
и обзнањују еванђеље!*

Али, нису се сви послушно одазвали еванђељу.
Зато је Исаија и рекао:

Госйоде, ко је йоверовао нашој йоруци?

Дакле, **вера долази од слушања, и то слушања Христове речи.**

17

Сада постављам питање: зар Јевреји нису већ чули? Свакако да јесу! *[И наyисано је:]*

18

*Њихов йлас се разлеже йо свој земљи;
и њихове речи сйййжу до крај светйа.*

А да питам и ово: зар Израил њије већ разумео? Мојсије је први рекао:

19

*Учинићу вас љубоморним
на народ који још није [мој народ];
и учинићу вас љуyйййим
на народ који је неразуман.*

Исаија је веома храбро изјавио:

20

*Оййкрили су ме они
који ме нису ййражили;
и ја сам се оййкрио онима
који ме нису за ййо молили.*

А Израилу је *[Госйод]* рекао:

21

*Без йресйанка сам йружао своје руке
йрема нейослушним и својевољним људима.*

А сада, да питам: да ли је Бог одбацио свој народ? Никако! Па и ја сам Израиљац: Авраамов потомак из Венијаминовог племена. Бог није одбацио свој народ који је изабрао предзнањем. Зар не знате шта [Светио] Писмо каже о Илији и његовој расправи с Богом против Израиља? „Гдсѿо-де, они су убијали ѿвоје ѿрококе, рушили ѿвоје жрѿвенике; и једини сам ја осѿао - а сада и мене хоће да убију!” Међутим, шта му је Бог одговорио на ово? 1 2 3 4

*Сачувао сам себи седам хиљада оних
који се нису ѿклонили Ваалу!*

Исто тако и данас постоји Остатак [доѿоуѿодних људи], који је изабран милошћу [Божијом]. Али, ако се ради о милости, онда се не ради о делима, иначе милост не би више била милост. 5 6

И шта сада? Израиљ није успео да оствари оно што је желео. Изабрани народ је то остварио, али су осталима окорела срца као што је и написано: 7 8

*Боѿ им је дао духа ѿосѿаносѿи:
ѿакве очи да не виде
и ѿакве уши да не чују;
и ѿо све до дана данашњеѿ.*

А Давид каже: 9

*Нека им власџиџа џрџеза џосџане замка,
клоџка, мрежа и казна!*

*Нека им очи џоџамне да не виде,
и нека им се леђа заувек џоџрбе!*

10

А сада, да питам: да ли су се [Израиљци] спотакли тако да би сасвим пропали? Никако! Међутим, путем њиховог спотицања дошло је спасење незнабожачким народима, тако да су Израиљци постали љубоморни. Е, сада, ако је њихов преступ [духовно] обогатио свет, и ако је њихов неуспех донео [духовно] богатство незнабожачким народима, колико ће свима више значити када [Израиљци] доживе испуњење пунине [Божије воље].

11

12

Сада говорим вама, незнабожачким народима. Будући да сам Апостол незнабожачким народима - славим [Боја] за ову службу - ја настојим да мој властити [Израиљски] народ некако учиним љубоморним, само зато да бих спасао неке од њих. Јер, ако је њихово одбацивање проузроковало помирење [Боја] са светом, шта ће онда њихово прихватање проузроковати друго, ако не: живот из мртвих!

13

14

15

Ако је свет један део од теста, који се приноси [Боју] као жртва Првих плодова, онда ће и све што се испече од њега бити свето. И ако је корен [грвеша] свет - онда су и све његове гране свете. Па, ако су неке гране одломљене, а ти - дивља мас-

16

17

лина - накалемљен си уместо њих (и тако сада и
 ти из корена црпиш сочност маслине); онда се 18
 немој хвалисати на рачун тих грана! А ако се ипак
 будеш хвалисао, онда се сети да не одржаваш ти
 корен - него корен тебе. Рећи ћеш: „Гране су се 19
 одломиле, да се ја накалемим.” Добро; одломљене 20
 су због њиховог неверовања, а ти вером опстоја-
 ваш. Али немој се због тога узохолити, него имај
 страхопоштовање! Јер, кад Бог није поштедео 21
 ове природне гране, могуће је да неће поштедети
 ни тебе. Препознај строгост и доброту Божију:
 строгост на онима који су отпали, а доброту Бо- 22
 жију препознај на себи, наравно, ако останеш у
 овој доброту - иначе ћеш и ти бити одсечен. Бог 23
 ће и Израиљце - чак и такве какви јесу (осим ако
 баш тврдоглаво не устрају у своме неверовању) -
 поново да накалеми. Бог може да их поново нака-
 леми! Јер, ако си ти - који по природи потичеш 24
 од дивље маслине - накалемљен на теби непри-
 родну сортну маслину, колико лакше ће се ове
 изворне, сортне гране накалемити назад на своје
 маслиново дрво!

Браћо [*и сесџре*], како не бисте помислили да сте 25
 паметнији него што јесте, желим да схватите ову
 тајну: један део Израиљског народа је [*духовно*] от-
 врднуо - али само док не уђе пун број незнабожач-
 ких народа - а онда ће сав Израиљ бити спасен; 26
 баш као што је написано:

Ослободитељ ће доћи од Сиона.

*Он ће одстирании безбожност
од [йоїомака] Јакова.*

*Биће то мој Савез с њима:
уклонићу њихове їрехе!*

27

С једне стране, у светлу еванђеља, они су непријатељи [Божији] - али, то је ради вас! С друге стране, у светлу [Божијеї сувереної] избора, они су [Божији] миљеници - и то је због њихових отаца! Јер, Бог неповратно даје своје дарове и позиве [за службу]! Као што сте и ви били непокорни Богу - а сада вам је дата милост због њихове непокорности - тако су и они сада непокорни због вашег помиловања, да би и они били помиловани. Дакле, Бог је све затворио у непокорност како би се свима смиловао!

28

29

30

31

32

О, дубино богатства мудрости и знања Божијег! Како су недокучиви његови судови и неистраживи његови путеви!

33

*Заиста, ко је докучио Гоїодњу мисао?
Ко му је био саветник?*

34

*Или, ко му је ѡклонио било шїа
да би сада очекивао нешїо заузврай?*

35

Јер, све је од њега, кроз њега и за њега! Њему нека је слава заувек! Амин!

36

12

Живейи
новим
живоїом у
цркви и свеїу

Зато вас упорно подстичем, браћо [и сесїре], да милошћу Божијом принесете своја тела - као

1

живу и свету жртву, угодну Богу - и то нека буде
ваша духовна служба Богу. Немојте дозволити 2
да будете утиснути у калупе овога света, него се
преображавајте обнављањем свога ума, како би-
сте могли препознавати оно што је добра, угодна
и савршена воља Божија.

На основу милости, која ми је дарована, свакоме 3
од вас кажем да не мисли о себи више него што
треба да мисли; него нека свако о себи разбори-
то просуђује у складу са мером вере, коју је Бог 4
одмерио сваком од нас. Јер, као што једно тело
има многе удове - и немају сви удови исту функ- 5
цију - тако смо и ми, многи, једно тело у Христу;
а као појединци смо један другом удови.

Дакле, имамо различите дарове, већ према ми- 6
лости која нам је дата, и зато: ко има дар проро-
штва - нека говори [*Божију Реч*] сразмерно вери;
ко има дар служења - нека служи; ко има дар по- 7
учавања - нека поучава; ко има дар охрабрења 8
- нека [*шеши и*] храбри; ко има дар давања - нека
даје великодушно; ко има дар управљања - нека
то чини ревносно; а ко има дар милосрђа - нека
то чини радосно!

Нека ваша љубав не буде лицемерна! Мрзите 9
зло, а приљубите се уз добро! Волите један 10
другога правом братском љубављу и престижи-
те један другог у међусобном поштовању! Не 11
будите лењи у раду, него будите горућег срца -

Господу служите! Будите радосни у нади, ис- 12
трајни у невољи и упорни у молитви. Делите 13
своја добра са светима који су у потреби и не-
гујте гостопримство.

Благосиљајте оне који вас прогоне! Благосиљај- 14
те - а не проклињите! Радујте се с радоснима а 15
плачите са онима који плачу. Међу собом будите 16
истомислњени: не поводите се за оним што узви-
сује, него нека вас привлачи оно што је понизно.
Не будите уображени. Никоме не узвраћајте зло 17
за зло, него пазите да чините оно што је добро у
очима свих људи.

Ако је могуће - колико од вас зависи - живите у 18
миру са свим људима. Драги моји, не светите 19
се сами, него оставите то Божијем гневу, јер је
записано:

Моја је осветља - Ја ћу узвраћати

каже Господ. Него, 20

Ако је твој непријатељ љадан - нахрани га;

ако је жедан - дај му да пије.

Јер, ако тако учиниш,

лице ће му се зацвенивати од сјаја и срама.

Немој да те зло савлада, него ти савладај зло 21
добрим!

Однос
према
секуларној
власти

Нека се свако потчињава претпостављеним ауторитетима, јер нема постојеће власти која није од Бога - Бог је њу поставио! Стога, ко се супротставља власти противи се и ауторитету Божијег поретка; а који се противе, сами ће на себе навући осуду. Јер, владари не уливају страх онима који чине добра дела, него онима који чине зло. Ако хоћеш да се не бојиш власти онда чини добро и добићеш признање због тога. Власт је слуга Божији за твоје добро. Али, ако чиниш зло, онда се плаши, јер она не носи мач узалуд. Она је слушкиња Божија која искаљује гнев на починиоце зла. Зато треба да јој се подредимо, не само због [страха од] гнева, него и због савести. Уосталом, зато и плаћате порезе; па и они, који се тиме баве, службеници су Божији. Свакоме дајте оно што му припада: коме порез - порез; коме царину - царину; коме поштовање - поштовање; коме част - част.

Љубав је
испуњење
Закона

Не будите ником ништа дужни - осим да волите један другога! Јер, ко воли другога - испунио је Закон! Заповести: *Не чини њређубу, Не удиј, Не укради, Не њожели* - и било која друга [Божија] заповест - све се своде на ову: *Воли своја ближњећа као самоћа себе*. Љубав ближњему не чини ништа лоше. Дакле, љубав је испуњење Закона.

Чините тако, знајући у каквом времену живимо и да је дошло време да се пробудимо из сна, јер нам је сада спасење ближе него кад смо поверовали.

Ноћ је одмакла, а приближио се дан. Зато одба-
цимо дела таме и наоружајмо се оружјем светла.
Живимо угледно и достојно дана - не у журкама
и пијанкама, не у блуду и раскалашности, не у
свађи и зависти - него се обуците у Господа Ису-
са Христа и не размишљајте о задовољавању свог
пожудног тела.

14

Љубав
ћрема
онима
који верују
дружачије
од нас

Прихватите и онога ко је слаб у вери, али не
зато да бисте се расправљали око различитих
мишљења. Неко верује да сме све да једе, док
слаб у вери једе само поврће. Који једе све, нека
не презире онога што не једе, а ко не једе све, нека
не осуђује онога који једе - јер Бог га је прихва-
тио. Ко си ти да судиш туђем слуги? Он само
пред својим господаром или стоји или пада - а
стајаће, јер га Господ може одржати!

Исто тако, неко разликује дан од дана, док је за
другога сваки дан једнак. Нека само свако буде
потпуно уверен у своје мишљење. Они који
поштују одређене дане, чине то из поштовања
према Господу; а ко једе све једнако, Господу на
славу једе, јер се Богу захваљује. И ко не једе [све],
ради Господа не једе и тако се захваљује Богу.

Заправо, нико од нас не живи за самога себе и
нико за себе не умире. Јер, ако живимо - Господу
живимо; и ако умиремо - Господу умиремо. Дакле,
било да живимо или да умиремо - ми припада-
мо Господу. Христ је зато умро и оживео да би и

мртвима и живима могао бити Господ! А ти - зашто брата свога судиш? Или ти - зашто презиреш свога брата? Па сви ћемо стати пред Божији суд! Јер, писано је:

*Живоћа ми моја (Господ говори!),
свако ће ми се колено њиклонити
и сваки ће језик мене Богом њризнати!*

Дакле, сваки од нас ће за себе дати рачун Богу.

Љубав је
увиђавна

Зато не судимо више један другоме, него радије размишљајмо о томе како да не будемо своме брату камен спотицања и замка [іреха]. Добро знам и уверен сам у Господу Исусу да ништа само по себи није нечисто; него само ако неко сматра да је нешто нечисто - онда је то за њега [или њу] нечисто. Међутим, ако је твој брат жалостан због јела, онда ти већ не поступаш по љубави. Немој да својим јелом упропастиш онога за кога је Христ умро.

Немојте дозволити да се о добру, које чините, говори као о злу. Јер, царство Божије није [иша и када] јести и пити, него [како] живети у праведности, миру и радости у Духу Светоме. Ко овако служи Христу, прихваћен је од Бога и цењен од људи. Стога, трудимо се око свега што ствара мир и доприноси узајамној изградњи. Не руши Божије дело због јела. Заиста је свако јело добро, али је зло ако спотичеш друге да падну због тво-

га јела. У том смислу, добро је не јести мяса и не пити вина; односно, добро је не чинити било шта од онога што саплиће твога брата [*и сестру*]. 21

Оно што верујеш [*о овим сѿварима*], имај то за себе пред Богом. Благо оном који не осуђује самога себе за оно што [*чини и шѿио*] сматра да је добро. Међутим, ко се двоуми - осуђује се ако једе, јер не једе по вери; а све што није по вери је грех. 22 23

15

Љубав је
несебична

Ми, који смо јаки, морамо да подносимо слабости нејаких, а не да угађамо себи. Требало би да свако од нас угађа ближњем с племенитим циљем изграђивања ближњег. Јер, чак ни Христ није угађао самом себи, него, као што је записано: 1 2 3

*Појрде оних који су се Теби рујали,
ѿале су на Мене.*

А све што је у прошлости било записано, записано је [*унайрег*] за нашу поуку, како бисмо у веродостојности и охрабрењу [*Свеѿиоѿа*] Писма могли имати наду. А Бог, [*Извор*] истрајности и охрабрења, нека вам да да живите у међусобној слози и у складу с Христом Исусом, како бисте једнодушно и једногласно славили Бога и Оца нашега Господа Исуса Христа. 4 5 6

Стога, прихватајте једни друге баш као што је и вас Христ прихватио на славу Божију. Кажем вам да је Христ послужио Јеврејима [*гословно: обрзани-* 7 8

ма] ради истине Божије - да потврди обећања дата праоцима - и ради тога да незнабошци могу славити Бога за његову милост. Као што је записано: 9

*Зајмо ћу ти исповедајти међу незнабошцима
и њевајти хвалосјеве твоје имену!*

И опет је рекао: 10

Незнабошци! Радујте се с његовим народом!

И опет: 11

*Славиће Госјода, сви незнабошци!
Нека сви народи њега славе!*

И Исаија опет каже: 12

*Доћи ће Изданак из корена Јесејева,
и то онај који ће владајти над незнабошцима.
У њему ће незнабошци стићи своју нагу!*

А сада, Бог наде нека вас испуни сваком радошћу и миром у вери, тако да силом Духа Светога имате наде у изобиљу! 13

Мисионарска лично сам уверен да сте ви, браћо моја и сестре, 14

служба пуни доброте и пуни знања, и да сте способни 15

Ајосјола поучавати једни друге. Али, и поред тога, отво- 15

Павла рено сам вам писао о неким стварима како бих

вас подсетио на њих. Јер, мени је Бог дао ову ми-

лост да будем служитељ Исуса Христа незнабошцима, и то у светој служби ширења Божијег еванђеља, како би незнабошци били Богу угодни жртвени принос, који је посвећен Духом Светим.

Зато имам основе да се у Христу Исусу хвалим својим радом за Бога, јер се не бих усудио да кажем било шта друго осим онога шта је Христ кроз мене остварио и задобио послушност незнабожаца: кроз моје речи и дела, силом знакова и чудеса, силом Духа Божијег... Тако сам ја - од Јерусалима па све до Илирика - у потпуности обзнањивао Христово еванђеље, при чему сам увек пазио да не проповедам еванђеље тамо где је Христ већ познат, да не бих градио на туђем темељу, него као што је писано:

*Видеће ња они којима нишћѡа није речено о њему,
и разумеће они који нису чули.*

Због тога сам много пута и био спречен да дођем код вас. Али сада, немајући више поља рада у овим крајевима, а како већ годинама желим да дођем к вама, то ћу и учинити кад будем ишао у Шпанију. Наиме, надам се да ћу вас на том пропутовању посетити и да ћете ме ви послањем испратити на наставак мог пута, након што ћу барем донекле уживати у заједништву с вама.

Међутим, сада идем у Јерусалим, служећи свети-ма; јер су Македонија и Ахаја са задовољством

одлучиле да поделе своја добра са оним светима у Јерусалиму који су сиромашни. Учиниле су то са задовољством, а и дугују им, јер ако су незнабошци постали учесници у њиховим духовним добрима, онда су и они дужни да им послуже са својим материјалним добрима. Дакле, када ово завршим и када им предам оно што је за њих сакупљено, упутићу се к вама на свом путу за Шпанију, и знам да ћу - кад свратим до вас - доћи у пунини Христових благослова.

Браћо [*и сесџре*], преклињем вас нашим Господом Исусом Христом и љубављу Духа да се борите са мном молећи се Богу за мене, да ме Господ избави од непокорних људи у Јудеји, да моја служба Јерусалиму буде прихватљива светима, тако да, Божијом вољом, могу радостан доћи код вас и одморити се с вама. А сада, Бог мира нека буде са свима вама! Амин.

16

*Закључне
напомене и
поздрави*

Препоручујем вам сада нашу сестру Феву, која служи у цркви у Кенхреји, да је примите у Господу онако како доликује светима, да јој помогнете у свему што јој затреба од вас, јер је она многима била заштитница, па и мени самом.

Поздравите Приску и Акилу, моје сараднике у Исусу Христу. Они су, за мој живот, спремно подметнули свој врат! И не захваљујем им само ја, него и све цркве незнабожаца. А поздравите и цркву у њиховој кући!

Поздравите и мог драгог Епенета, који је прве- нац из Азије за Христа!	
Поздравите и Марију, која је много труда уложи- ла за вас!	6
Поздравите Андроника и Јунију, моје рођаке, који су били са мном у заробљеништву, који су углед- ни апостоли и који су у Христу били пре мене!	7
Поздравите мог вољеног Амплијата!	8
Поздравите Урбана, нашег сарадника у Христу; и мог драгог Стахија!	9
Поздравите Апела, који је прекаљен у Христу; и све Аристовулове!	10
Поздравите мог рођака Иродиона; и поздравите све Наркисове који су у Господу!	11
Поздравите Трифену и Трифосу, које вредно раде у Господу! Поздравите драгу Персиду, која се много трудила у Господу!	12
Поздравите Руфа, изабраног у Господу; и мајку његову - и моју!	13
Поздравите Асинкрита, Флегонта, Ермију, Па- трова, Ерма и браћу која су са њима.	14

Поздравите Филолога и Јулију, Ниреја и његову сестру, и Олимпа и све свете који су са њима.	15
Поздравите један другогa светим пољупцем. Поздрављају вас све Христове цркве!	16
Преклињем вас, браћо [<i>и сесџре</i>], чувајте се оних који стварају раздоре и простор за спотицање у вери, јер се они супротстављају поукама које сте ви научили. Клоните их се. Такви не служе нашем Господу Христу, него својим телесним апетитима; а сладуњавим и ласкавим речима заводе срца простодушних људи. Иако је ваша послушност надалеко чувена - због чега се ја радујем због вас - ипак бих хтео да будете [<i>још више</i>] мудри за добро, а безазлени за зло. А Бог мира ће брзо смрвити Сатану под вашим ногама.	17 18 19 20
Милост Господа нашега Исуса са вама!	
Поздравља вас мој сарадник Тимотеј, и моји рођаци: Лукије, Јасон и Сосипатар!	21
Поздрављам вас у Господу и ја, Тертије, који сам записао [<i>дикџаџ џекџа</i>] ове Посланице.	22
Поздравља вас Гај, мој домаћин и домаћин целе цркве!	23

Поздравља вас градски благајник Ераст и брат
Кварт! *

Хвалосјев
Боју

Ономе који може да вас оснажи	25
по мом еванђељу и проповедању Исуса Христа -	
по откривењу тајне	
која је вековима била прикривена,	
а сада је откривена кроз пророчка Писма	26
и по заповести вечнога Бога	
обзнањена је свим народима	
да поверују и покоре се вери -	
јединоме мудрому Богу,	27
кроз Исуса Христа, слава заувек!	
Амин.	

* Двадесет четврти стих је изостављен, јер је овај превод усклађен са два најстарија сачувана манускрипта текстова еванђеља: **р66** (II век, локација: Женева – П. Бодмер II) и **р67** (II век, локација: Барцелона), у којима нема овог текста.

Аудио верзија Посланице Римљанима
коју је написао Апостол Павле:

Издаје:
Удружење Иконос
Поштански преградак 37, 11060 Београд

Одјовара:
мр Драшко Ђеновић

Уредник:
мр Драшко Ђеновић

Превод:
др Димитрије Попадић

Лекџура:
мр Марија Кожул

*Лекџура ауџенџичносџи кулџурноџ
конџексџа изворноџ џексџа:*
мр Александар Шибул

Корекџура џревода са изворноџ џексџа:
мср Јустина Шибул

*Лекџура инџерџункџије у свейлу
џеолошких имџликаџија:*
мр Ладислав Репић

*Лекџура џерминолоџије у свейлу
џравославне џеолоџије:*
др Светислав Раџшић

*Лекѿура ѿерминолоѿије у свейлу
католичке ѿеолоѿије:
др Леонардо Бег*

*Лекѿура ѿерминолоѿије у свейлу
христѿанско-еванђеоске ѿеолоѿије:
мр Ђорђе Тодоровић Гвозденовић и
мр Даријо Шехић*

*Лекѿура контекстуалне ѿерминолоѿије:
мр Цвета Попадић*

*Корекѿура:
мр Нада Пилић и мр Петар Пилић*

*Чиѿање ѿекста за аудио верзију:
мр Иван Божер*

*Насловна сѿрана и дизајн:
Владимир Јајин*

*Прелом:
Ивана Јајин*

*Штампа:
EuroDream d.o.o. - Нова Пазова*

*Тираж:
500*

ISBN: 978-86-83661-70-1

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

279-248.42

**ПОСЛАНИЦА Римљанима коју је написао Апостол
Павле** / [превод Димитрије Попадић]. - Београд : Иконос,
2024 (Нова Пазова : Euro Dream). - 46 стр. ; 15 cm

Тираж 500.

ISBN 978-86-83661-70-1

COBISS.SR-ID 152321033

²⁹ ὅτι οὗς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνης τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς. ³⁰ οὗς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε, καὶ οὗς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν, οὗς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε.

³¹ Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; ³² ὁ γὰρ τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμ

неће и све друго с њим даровати? Ко ће подићи
оптужницу против Божијих изабраника? Бог, који
их оправдава? Ко их осуђује? Исус Христ, који је
умро; и штавише, васкрснуо, и који је с десне стра-
не Бога [Оца] и заузима се за нас? Ко ће нас раста-
вити од Христове љубави? Невоље, страдања или
прогонства? Глад или крајња оскудица? Опасност
по живот или мач? Баш као што је писано: 33 34 35 36

*Ради њеде се суочавамо са смрћу
иоком чиѡавої дана;
смаѡрају нас овцама за клање.*

Али, у свему овоме, ми смо крајњи победници 37
помоћу њега који нас љуби! Потпуно сам уверен 38
да нас ништа - ни смрт ни живот, ни анђели ни
поглавари, ни садашњост ни будућност, ни силе,
ни висине, ни дубине, ни било које биће - не може
раставити од љубави Божије у Исусу Христу,
нашем Господу!

⁹ Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ, ² ὅτι λύπη μοί ἐστι μεγάλη καὶ ἡ ἀδιάλειπτος ὁδὸν τῇ καρδίᾳ μου. ³ ἡνὸχόμην γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθε

Аудио верзија
Посланице
Римљанима
коју је написао
Апостол Павле:

